

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३८ / अंक : २८ / २०७७ माघ २३ गते शुक्रबार / 5 Feb., 2021 / मूल्य रु. १०/-

कसरी समाधान होला नेकपाको विवाद

काठमाडौं। पुस ५ गते प्रतिनिधिसभाको विघटन हुनु अगावै सत्ताधारी दल भित्र विवाद उत्पन्न भएको थिए। पार्टीका दुई अध्यक्षहरू केपी ओली र पुष्पकमल दाहालबीचको तिक्तताले गर्दा नेकपा अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएको नेकपाको विवादको सामधान कसरी होला भन्ने प्रश्न समेत उठेको बेला पुष्पकमल दाहाल, माधव नेपाल पक्ष अब दल विभाजन सम्बन्धी ऐना भएको व्यवस्था अनुसार अब ऐनको दफा ४३ र ४४ मा प्रवेश भएका छन्। ती दफाहरू ४० प्रतिशत केन्द्रीय समितिको सदस्यले पार्टीको आधिकारिता दाबी गर्न सक्ने सम्बैधानिक व्यवस्था रहेको छ। यस भन्दा अगाडि ओली दाहाल दुवै पक्षले उक्त प्रावधान अनुसार अधि बदन चाहेका थिएन त्यसको एउटै कारण थियो पार्टी विभाजनको भारी बोक्न आवश्यक थिए।

>>> बाँकी ८ पेजमा

हालीलाई www.abhiyanonline.com मा पनि पढ्न सकिन्छ।

शक्ति सन्तुलनका लागि
पनि निर्वाचन आवश्यक

काठमाडौं। नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी भित्रको आन्तरिक द्वन्द्वले गर्दा प्रतिनिधिसभा विघटन भयो। प्रतिनिधिसभा विघटन भएपछात तरिका नेकपाको विवाद समाधान हुन सकेको छैन। प्रतिनिधिसभा विघटनसम्बन्धी मुद्दा सर्वोच्च अदालतको सम्बैधानिक इजलासमा सुनुवाईकै ऋममा रहेको छ भने निर्वाचन आयोगले समेत दुई धारामा रहेको पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओली र पुष्पकमल दाहाल, माधव नेपाल दुवै पक्षलाई विभाजनको आधिकारिकता दिन नसक्ने निर्णय माघ १९ गते नै गरिसकेको छ। आयोगको त्यस्तो निर्णय पश्चात आयोगमा नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीका दुवै अध्यक्ष >>> बाँकी ८ पेजमा

वाईसीएल शरणम् गच्छामी

काठमाडौं। प्रचण्ड र माधव गुटभन्दा सरकारको पक्षमा युवाले आश लगाएपछि जनतालाई तर्साउनका लागि यो किताले वाईसीएलाई मार्च गराउन थालेको छ। जनतालाई तर्साउन, धन्याउन र आफ्नो पक्षमा लान दबाबी गुण्डागर्दी सुरु गरेका छन्।

यसरी आतकावादलाई अङ्गाल थालेपछि आमनागरिक प्रचण्ड माधवप्रति अनास्था गर्दैछन भने जो यिनलाई ठिक भन्दै, तिनले पनि मुख मोड्न पुगेका कारण आजकल प्रचण्ड, माधव किताले गरेको भाषणमा तिनको रुन्ने र कालोनिले अनुहाल देखिन थालेको छ।

यति भए पनि भयग्रस्त छ समाज। यहीकारण कम्वारी सोधैनन् किन हिडेर कार्यालय जानुपर्ने, माघ्र >>> बाँकी ८ पेजमा

सभामुख किन मौन ?

काठमाडौं। सम्बैधानिक परिषदले गत मंसिर ३० गते अर्थियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग सहितका विभिन्न सम्बैधानिक निकायमा ३८ जनाको नियुक्तिका लागि नाम सिफारिस गरेको थियो। सम्बैधानिक परिषदले नियुक्तिका लागि सिफारिस गरेका व्यक्तिहरूको संसदीय सुनुवाई गर्ने गरेको सिफारिसलाई प्रतिनिधिसभाका सभामुख अग्नि प्रसाद सापकोटाले माघ १८ गते नियुक्ति सिफारिसको फाइल नै फिर्ता पठाउने निर्णय गरेको छन्। सभामुख सापकोटाले संविधानको धारा २ अनुसार नेपाली जनतामा रहेको सार्वभौमसत्ता प्रयोग गर्ने प्रतिनिधिमूलक संसद प्रतिनिधिसभा रहेको र उक्त संस्थाको संरक्षण गर्न दायित्व आफ्नो भएको जनाउँदै आपूँले पाएको अधिकारको प्रयोग गर्दै यस्तो निर्णय गर्नु परेको उल्लेख गरेका छन्। सभामुख

सपोकाटाले सम्बैधानिक परिषदलाई पठाएको पत्रमा भनिएको छ, प्रतिनिधिसभाको विघटन भएको अवस्थामा सार्वभौमसत्ता जनताको रक्षा गर्न सभाको नेतृत्व प्रदान गर्ने प्रमुख पदाधिकारीको हैसियतले जनताको तर्फबाट मलाई प्राप्त हुन आएको निहित अधिकारको >>> बाँकी ८ पेजमा

राजासहितको लोकतन्त्र भन्न थाले मन्त्री

काठमाडौं। शिक्षामन्त्री कृष्णगोपाल श्रेष्ठले भनेका छन्-राजा रहने परम्परा पुनः स्वीकार गर्न सकिन्छ। सरकारले दरवारको दक्षिण दरवारमार्मामा आज गर्ने आमसमाका लागि २१ गते राजधानीमा निकालेको युवाहरूको मोटरसाइकल न्यालीमा १० हजार सभामुखी भएपछि प्रचण्ड माधव तिता आसिन पुगेको छ भने त्यो भीड देखेर केपी ओलीको ख्याती आँकलन गर्न सकिन्छ।

त्यसमाधि प्रचण्ड माधवले लिएको आगजनी, हिसाको मार्गले सरकारको निर्वाचन गराउने कदमप्रति हवातै समर्थन बढेर गएको छ। यसैवीच आज ओलीको बागमती प्रदेशले दरवारको ढोकामा गर्ने आमसमामा ३ कुराको घोषणा गर्ने हल्लीखल्ली मच्छिएको छ। कतै >>> बाँकी ८ पेजमा

नेकपा विभाजनको असर संघीय संसदमा पनि

चन्। उनले पत्रकार सम्मेलनमा सभामुख नै गरेका विरोध गरेका हुनाले प्रतिनिधिसभा र राष्ट्रिय सभाको अधिकार क्षेत्रलाई लिएर सिफारिससहितका कागज सहित फाइल फिर्ता गरेको भन्दै आपति प्रकट गरेका

>>> बाँकी ८ पेजमा

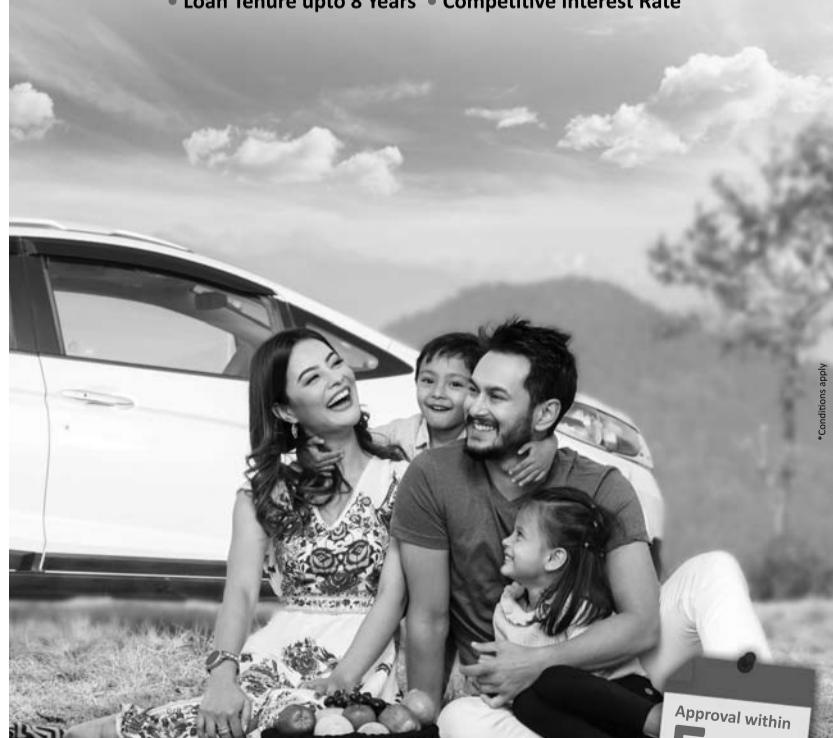
जनताको जित भएको छ। प्रधानमन्त्रीलाई काम गर्न ससदले अवरोध गर्दै आएको र सरकारले ससदमा पेश गरेका कलिपय विधेयकहरूलाई सभामुखले प्रक्रियामै नलगि होल्डमा राखेका हुनाले पनि प्रचण्ड हुन्छ सरकारलाई काम गर्न अवरोध ससदले नै गरेको थियो भनेर। नेकपा भित्रको आन्तरिक दुन्दू भनेको सत्ताको लडाई मात्र थियो। पुष्पकमल दाहालको तत्काले गर्दा सर्वभौमसत्ता सम्पन्न भनिने नेपाली

भएर प्रधानमन्त्रीले संसद विघटन गरेका हुन। पार्टीभित्रको आन्तरिक द्वन्द्वलाई पार्टीका वरिष्ठ नेताहरूले मिलाउनुको बदला आ आफ्नो पक्षका अध्यक्षहरूलाई उचालेर अन्त्यमा पार्टी नै विभाजन गर्न अवस्थामा पुन्याएका थिए। प्रधानमन्त्री केपी ओलीले प्रतिनिधिसभा विघटन गर्न दिन पुस ५ गते अधि पुस ४ गते पुष्पकमल दाहाल, माधव नेपाल, भफ्नानाथ खनाल, वामदेव गौतम सहितका अन्य नेताहरूसँग राति १ बजेसम्म वार्ता गरेका थिए। सो वार्तामा प्रधानमन्त्री ओलीले आफू प्रधानमन्त्रीबाट राजिनामा दिन तयार भएको बताउँदै अध्यक्ष दाहालले कार्तिक २८ गते आफूमाथि लगाएको राजनीतिक प्रस्ताव भनिएको आरोपपत्र फिर्ता लिन माग गरेका थिए। तर दाहालले कुनै सर्तमा आरोपपत्र फिर्ता नलिने भन्दै तत्काल प्रधानमन्त्रीबाट राजिनामा दिनुपर्ने अडान राखेका र उनलाई माधव नेपालले समेत समर्थन गरेका हुनाले वार्ता भाँडिएको बालुवाटार सूत्रले दाबी गरेको छ। प्रधानमन्त्रीले राजिनामा दिन बताउँदा दाहाल-नेपाल पक्षले पुस ५ गते कार्यालय खुल्ने वित्तैकै प्रधानमन्त्रीको अविश्वासको प्रस्ताव संसदमा दर्ता सुन्नेको प्रधानमन्त्रीले पाएका हुनाले उनले पुस ५ गते ८:५० मै मन्त्रिपरिषदको बैठक राखेर मन्त्रिपरिषद्को बैठकबाटे प्रतिनिधिसभा >>> बाँकी ८ पेजमा

AUTOLOAN

Drive Your Life

• Loan Tenure upto 8 Years • Competitive Interest Rate

@www.prabhubank.com

Approval within
5 working
Days

prabhu BANK

Prabhu Building, Babarmahal, Post Box No.19441
+977-1-4788500 | +977-1-4780588
Email: info@prabhubank.com | www.prabhubank.com
Toll Free No: 16600107777

*Conditions apply

Hindutva: The 'Lebensraum' of India

Mr Kabir

Adolf Hitler and the Nazi Party had come to power with the avowed purpose of conquering colonies and foreign lands for the Germans. They must have a living space-'Lebensraum' as the Nazis called it for the living surplus German population, finding raw materials and markets for German industrial goods. Hitler who inspired religious fervour in Germany wanted to establish its domination first over Europe and then over the entire world.

Renowned historians agree that Adolf Hitler was an impulsive ruler, guided by an ungoverned temper. He believed in the principle of "world power or downfall." He had a firm faith in the superiority of the German race and the inferiority of other races. He became a powerful ruler and acted upon an aggressive foreign policy to subjugate other nations.

Adverse circumstances in Germany after the Treaty of Versailles helped Hitler to come to power. His propaganda techniques influenced millions of people. Adolf Hitler's internal policies were authoritarian and totalitarian. The secret police-Gestapo was formed to deal with the slightest indication of opposition.

By imitating Hitler's propaganda techniques, in the Indian general elections of 2014 and 2019, the BJP won a huge majority in the Lok Sabha, as during the election-campaign, the Hindu majority was mobilized on 'hate Muslim' slogans and 'anti-Pakistan' jargons.

Since the leader of the BJP party, Narendra Modi came to power; he has been implementing the Ideology of Hindutva (Hindu Nationalism)

which has become 'Lebensraum' of India. Modi-led BJP government has mixed politics with religious fervour. Under the Modi regime, Indian internal policies are authoritarian. In this regard, various developments like the unprecedented rise of Hindu extremism, persecution of minorities even of lower cast-Hindus, forced conversions of other religious minorities into Hindus clearly show that encouraged by the Hindu fanatic outfits such as BJP, RSS, VHP, Bajrang Dal and Shiv Sena have been promoting religious and ethnic chauvinism in India

a special status to the disputed territory of the state of Jammu and Kashmir (J&K). The act split the J&K into two federal territories.

Indian prejudiced rulers' various other measures such as continued lockdown in the Indian Occupied Kashmir (IOK), deployment of more than 90,000 military troops there, who have martyred thousands of the Kashmiris through brutal tactics-fake encounters, closure of mosques, shortage of foods, medicines for the patients and coronavirus-affected persons, ban on the entry of foreign

exposed the discriminatory policies of the Modi-led government. The CAA coupled with the National Register of Citizens (NRC) is mainly against Muslim immigrants especially from Pakistan, Bangladesh and Afghanistan. Despite criticism of the rights groups, foreign leaders, the UN and moderate Hindus in wake of violent protests which killed hundreds of persons—mostly Muslims by the police and prejudiced Hindus, Modi's regime has not withdrawn the CAA/NRC.

In this context, a government-appointed-the Delhi Minorities

by propagating the Hindutva ideology.

In one way or the other, like Germany of Hitler's era, New Delhi has, also, been acting upon the policies of neo-imperialism and colonialism. In this respect, through its military and intelligence agency RAW, India has continued expansionist designs through intervention as part of hegemonic policies vis-à-vis her neighbouring countries.

On August 5, last year, India revoked articles 35A and 370 of the Constitution which gave

journalists and from time to time, shelling inside Pakistani side of Kashmir, which has killed hundreds of innocent villagers show India's Nazis' strategy. In the recent past, India occupied various areas, adjacent to the Line of Actual Control (LAC). In response, Chinese forces moved into the regions along the eastern Ladakh border and vacated the disputed territories.

Besides, the Indian Citizenship Amendment Act 2019 (CAA), passed by the Indian Parliament further

Commission said in its report: "Mostly Muslims were killed in the worst communal violence in Delhi...against a new citizenship law in February, this year...the law was discriminatory...Muslim homes, shops and vehicles...mosques were selectively targeted." Thus, Hindu vandalism, particularly against the Muslims led by the Indian rulers converted India and IOK into concentration camps, erected by Hitler against Jews. In its latest report, titled "Indian Chronicles", the EU

DisinfoLab unmasked an Indian disinformation network, operating since 2005 to discredit nations, particularly Pakistan. It aims to reinforce pro-Indian and anti-Pakistan and anti-Chinese feelings. In the recent past, Pakistan's Ambassador to the UN Munir Akram handed over to the UN Secretary-General Antonio Guterres a dossier on India's campaign to promote terrorism in Pakistan by pointing out that it was violation of international law, the UN Charter and Security Council resolutions.

Earlier, at a joint press briefing and a joint press conference, Director General (DG) Inter-Services Public Relations (ISPR) Major-General Babar Iftikhar and Foreign Minister Shah Mahmood Qureshi said: "India is sponsoring terrorism from its soil and beyond Pakistan [Afghanistan]...as an instrument of its foreign policy...An amount of US\$5 million has been given to the Balochistan Liberation Army and the Balochistan Liberation Front...India raised a 700-strong militia to sabotage CPEC [China-Pakistan Economic Corridor]...India is aggressively pursuing clandestine agenda of destabilizing Pakistan."

RAW which is in collusion with Israeli Mossad and Afghanistan's intelligence agency National Directorate of Security has well-established its network in Afghanistan—has been fully assisting terror-activities in Pakistan's some areas through terrorist outfits like Jundullah and TTP, including their affiliated groups. RAW is also using terrorists of ISIS which claimed responsibility for a number of terrorism-related assaults in Pakistan and Afghanistan.

In this backdrop, we can conclude undoubtedly that Hindutva has become 'Lebensraum' of India and Modi's dangerous designs may culminate into nuclear war either with Pakistan or China.

किन मतिष्ठ प्रवण माधवको ?

काठमाडौं | प्रधानमन्त्री केपी ओलीको खोइरो खनेर नपुगेर माघ २२ गते आमहड्ताल गर्न बाध्य भयो भनेर यिनले नागरिको बच्चुयोको आस्था पनि समात पारेका छन् । १२ वर्ष कुकुरको पुच्छर ढुङ्गामा हाल्यो ढुङ्गे बाझो हुन्छ भन्ने उत्किलाई यिनले सार्थक पारिदिएका छन् । यस्तै हुन्छन् लोकान्त्रिक नेता ?

आम हड्ताल घोषणा गर्नेपनि बाध्यता भनेको के हो ? मुलुकलाई रक्तपातमा होने उद्देश्य बाहेक आमहड्तालको

अर्को उद्देश्य हुने सक्दैन । राजनीतिक विवादलाई राजनीतिक रूपमा हल गर्नुपर्छ, जनतालाई सक्स दिने आमहड्तालजस्तो कदम कहिले पनि राजनीतिक हुनसक्दैन । सरकारले गलत गरेको छ र करेक्षण गर्न उपाय आमहड्तालाई बनाउनु प्रयण्ड ओलीको अर्को हार हो । आफ्नो प्रधानमन्त्री अभिष्टका लागि जनतालाई सास्ती दिने ? यस्तो गैरजिम्मेवारपूर्ण कदम हुनुहुन्न, कुनै पनि दल वा शक्तिको कहिले पनि गर्नुहुन्न ।

बरु राप्रपा जिन्दावाद भन्नु बेश

काठमाडौं | जस्तोसुकै बाध्यता आओस्, आमहड्ताल घोषणा गरिने छैन भन्ने पार्टी राप्रपामात्र हो । बन्द नगर्न प्रतिवद्धता घोषणापत्रमै लेखेर राजनीतिलाई राजनीतिक तरिकाले अपनाउने पार्टी

राप्रपा हो । राप्रपाले गरेजस्तो प्रतिवद्धता सबै दलले व्यक्त गर्नुपर्छ । यदि ढुला भनिएका दलहरूले त्यस्तो प्रतिवद्धता व्यक्त गर्दैनन् भने आम नागरिकले किन राप्रपा जिन्दावाद नभन्ने ?

मंगलदीप

पूजा अगरबत्ती

अब पूरा हुन्छ...
हाम्रो पवित्र पूजा

नेपाल देशी विदेशी भूमरीमा फस्यो

• राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

सवदैनौं । हामी नागरिक हौं कि दास ?

अतिक्रमण र हस्तक्षेप हामीले निम्नाएका हौं । राष्ट्रिय मुद्दा र मूलनीति, राष्ट्रले राष्ट्रिय एकता र देखाउनु पर्ने राष्ट्रिय चरित्र देखाउन सकेन । नेपाल हिजा अग्रपञ्चिका थियो, आज लहरको पुछारमा कसरी पुग्यो । सगरमाथाको उचाइ बढ्यो, देशको भूमिका घटेको होइन, नेतृत्वमा खिँडै गएको हो ।

हाम्रो वैयाकिरिक धारातल, खूबी र करामत

कमजोर भएर होच्चिंदै गएका हौं ।

शक्ति सन्तुलनको तत्त्व भारत र पाकिस्तान हुन, बुद्धिमत्तापूर्ण अडान र स्पष्टता राजसके नेपाललाई कसैले अहिलेजस्तो हर्कार्न र लर्हार्न सक्ने थिएन । यसका लागि सक्षम नेतृत्व नेपालको पहिलो खोजी हुनुपर्छ । हामी अहिले पनि सत्ता राजनीतिमा लागिरहेका छौं । जिन्दावाद मूर्दावाद भनिरहेका छौं । र, व्यक्ति फेरेर सुख पाइन्छ भन्ने सपना देखिरहेका छौं । फेर्नुर्ने व्यवहार हो, आचरण हो, त्यसतिर हाम्रो ध्यान गएकै छैन ।

अस्ताउने र उदाउने दुवैथरि

शक्तिहरू अग्निपरीकामा छन्, एउटालाई पुस्तान्तरणको चारों देखिएको छैन, अर्कोलाई जिम्मेवारीबोध भइरहेको छैन । नेपालको सैबैभन्दा कमजोर कडी समयको आहट सुन्न नसक्नु हो । युवा नजाङ्गु भनेको नयाँ बिहानी अँध्यारो हुनेभो भन्ने सङ्केत पनि हो । हामी उज्यालो खोजिरहेका छौं कि अँध्यारोमा रुमलिलेतिर लागेका छौं ?

बिगत शिक्षा हो, वर्तमान राजमार्ग, भविष्य लक्ष्य । युवा निर्माणको पाखुरी हुन, लक्ष्य समृद्धि हो । हासिल गर्नका लागि युवापुस्ता सुल्ले होइन, उठनुपर्छ । अब आगाडि सर्नुपर्छ । युवापुस्ता किन उही गनाउने पोखरीमा हाम फालिरहेका छन्, तुहाइरहेछन् । फोहर पानीमा डुबुल्की मारेर सफा हुनसकिन्छ भन्ने सोच नै गलत हो । यो गल्ती सुधार्न कहिले ?

मेरा बाजेले घयू खाएका थिए, मेरो हात सुँघ सुँघ भन्नैपैदेन । हाम्रा पार्टी र

नेताहरूको मेरुदण्ड र शरीरका २ सय ६ ओटे करडहरू चोयाको डोकोजस्तो निर्वल भए भनिरहनु पर्दैन । सेन्ट्रल, नक्तु, भद्रगोल, गोलघरमा बसेको प्रमाणपत्रले न निकास दिन्छ, न विकास गर्छ । त्यो कथा कुथुड्याँ चौतारोको फुर्सदमा गर्ने गफ मात्र हो । उखान टुक्रा जस्तै हो जनयुद्ध र जनआन्दोलन पनि, दिलीको अभयदान भएकोमा कुनै भ्रम करेले नपाले हुन्छ । करेका ओठमा रगतको

छन्, ती सबै समयको चिह्नका लाश मात्र हुन् । समय छ, अलिकति पनि चेत छ भने जन्मदाताको दूधको भार तिर, जन्मभूमिलाई नमार ।

२००७ सालदेखि क्रान्ति गर्दै आएका हुन कि बीचमा नवक्रान्तिकारी बनेका हुन, कसैले नयाँ मुसलमान बनेर प्याज धेरै खाएर अरु स्वाड् पार्न जरुरी छैन । देशमाता र जन्मदाताको गहनभरि आँसु बगेपछि क्रान्तिको गर्भबाट के जन्मियो,

● ● ●

हामी कहाँ छौं ? अरु परिष्कृत हुँदै गएका छन्, हामी लगौंटी खुस्काएर हातले लाज छोप्ने प्रयत्न गरिरहेका छौं, कि फरिया उठाएर मुख छोपिरहेका छौं ? अझै पनि नेपालीमा चेत खुलेको छैन । चेत नखुल्नु भनेको अविवेकी हुनु हो । सबै जानेको छ, विवेकपूर्ण निर्णय गर्न सक्दैनौं । हामी नागरिक हौं कि दास ?

● ● ●

लाली होला, कसैका आँखामा १२ बुँदे सम्झौताको गाजल होला, कसैका नाकमा विदेशीको नथी, कसैका कानमा परिचमा वा इसाईको कानेखुसी । कसैका गालामा पराइले दलिदिएको क्रीमपाउडर, कपालमा जेल होला । खल्लीभरि नोट पनि होला । बुख्याँचा ठड्याएको नर्कटकै लट्ठीमा हो, फुँझीकी लाउनुको अर्थ छैन ।

जनयुद्ध, जनआन्दोलनका सुझा बाटेका युहाइरहरू शितल दिने जोर सिमलको छहारी बन्न सकेन् ।

इच्छामरण भएका देवब्रत कोही छैनन, केही गर्छ भन्ने इच्छाशक्ति भएका अर्जुन पनि कोही रहेन् । जो मै हुँ भनिरहेका

के प्राप्ति भयो ? न घरकी आमा सुरक्षित भइन्, न देशको सीमा ।

जन्मदाताले जन्म दिनिछन्, बितेर जान्मिन् । तर आमाको रूपमा जन्मभूमिले हरेक सन्तानलाई जीवनभरि छातीमा टाँसिरहन्छन् । हरेक पुस्ताले गर्ने कर्म आमा र आमारूपी जन्मभूमिके सेवा हो । पाउने आमाकै आशीर्वाद हो । जन्म दिने आमाको गर्भदेखि चितासम्म लम्पसार पर्ने भ्रण र भुई आमाकै हो । नविर्सौ, यही भने पटक पटकको परिवर्तनले हामीलाई किन सकसमात्र भयो । अब के गर्नुपर्छ भनेर हामी आफैले सोच अबेर गर्नु भनेको प्रताङ्गित भइरहनु हो । चेतना भया ।

हुन्छ । मान्छे जन्मन्छ र मर्छ, हावामा बिलाउँच, माटोमा मिल्छ । मान्छेका असल कर्म अमर हुन्छन्, इतिहासमा बाँच्छन् र सम्भनामा नाच्छन् ।

कति रहरलाग्दो जीवनलीला हुन्छ तिनको जो भूमिपुत्रपुत्री हुनसक्छन् । त्यस्तो रहरलाग्दो जीवन खोज्ने संवेगको खाँचो छ वर्तमानलाई । जति आधुनिकता बढ्दै गयो, नयाँ नयाँ समय र संक्रमणहरू त्यति नै बढेका छन् । जति समृद्धितिर लक्ष्यका छौं, संकट त्यति उर्लका छन् । आमी त्यही हो, जसले जीवनदुखगालाई जन्मदातादेखि जन्मभूमिको बहाना खियाएर सकुशल जीवन नदीपारि पुग्छ । हामी माझैकै भूमिका छौं ।

जो आफैप्रति इमानदार छ, उ आमाको होनहार सन्तान हो । त्यो अनमोल रत्न हो । आमाले छातीमा टाँसेर दशधारा दुध चुसाएको उसले ऋण तिन्यो । जो आफैप्रति बेहानी गर्छ, उ हाँसीखुसी देखिए पनि कपुत कुपुत्री हो । मित्राणि धनधान्यानिप्रजाना सम्पत्तानिव ।

जननी जन्मभूमिश्व स्वर्गादपि गरीयसी ॥ यो सस्कृत श्लोक वालीकी रामायणमा पढन पाइन्छ । यसमा ऋषि भारद्वाजले मर्यादापुरुषोत्तम रामलाई सम्बोधन गर्दै भनेका हुन- एक प्रसिद्ध संस्कृत श्लोक हो यो । यो हाम्रो समाजमा आदर्श वाक्यका रूपमा पनि स्थापित छ । यस वाक्यको अर्थ हुन्छ-

मित्र, धन, धान्य आदिको संसारमा उच्च सम्मान गरिन्छ । तर आमा र मातृभूमिको स्थान स्वर्गभन्दा पनि माथि छ । देश हाम्री माता हुन भने हामीले माताको भार तिनका लागि अग्रसर हुनैपर्छ । यसैमा हाम्रो सुखानुभूति पनि निर्भर छ । यही लक्ष्य हासिल गर्ने हो भने पटक पटकको परिवर्तनले हामीलाई किन सकसमात्र भयो । अब के गर्नुपर्छ भनेर हामी आफैले सोच अबेर गर्नु भनेको प्रताङ्गित भइरहनु हो । चेतना भया ।

साल्ट ट्रेडिङ कंपनीशन लिमिटेड द्वारा प्रवर्द्धित ग्राह्यांस

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको भित्र बाहिर रक्वर कोट मै बीचमा रिटलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुन: प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिकाब चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुवक हुनुहोस्

साल्ट ट्रेडिङ समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू

२०७७ माघ २३ गते शुक्रबार

पद्थयौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यादै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सरिक्यो देशको माटो ।

कायर भेरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहातर भेरर एकै पटक मर्न सकौ।

- अधियानवाणी

अभियान

साप्ताहिक

सम्पादकीय

कारण पछिको परिणामले निर्वाचनको घोषणा

गत पुस ५ गते प्रतिनिधिसभाको विघटन पश्चात् राजनीतिक दलहरूमा एकले अर्कोलाई हेठे दृष्टिकोण नै बदलिएको छ । सत्ताधारी दल भित्रको आन्तरिक दृढ़ नै प्रतिनिधिसभा विघटनको प्रमुख कारण हो । जनताले पाँच वर्षका लागि आफ्ना प्रतिनिधिलाई आफूपा निहित भएको सार्वभौमसत्ता प्रयोग गर्न मतदानद्वारा अधिकार बिएका थिए । जनताले बिएको त्यही अधिकारलाई प्रयोग गरी प्रधानमन्त्री कीपी ओलीले संसदको विघटन गर्न निराण्य मन्त्रिप्ररिषद्वाटै गराएर राष्ट्रपतिबाट अनुमोदन गराई निर्वाचनको मिति नै तोकिसकेको अवस्थामा अब राजनीतिक दलहरूले जनताकहाँ जानु बाहेक अर्को विकल्प बाँकी रहेदैन ।

प्रधानमन्त्रीले प्रतिनिधिसभाको विघटन गर्नु संविधान सम्मत थियो कि यिएन भनेर सर्वोच्च अदालतको सम्बैधानिक इजलासमा बहस पैरवी भईरहेको छ। त्यसैगरी नेकपा अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएको अवस्थामा त्यसलाई वैधानिकता दिन निर्वाचन आयोगले अस्वीकार गरि सम्बैधानिक रूपमा नेकपा एउटै रहेको निराण्य निर्वाचन आयोगले माघ ११ गते तै गरिसकेको अवस्थामा किन पुष्टकमल दाहाल र केपी ओली पक्ष सम्बैधानिक रूपमा विभाजित हुन चाहिरकेका छैनन र दबै पक्षले नेकपाको नाम झफ्पडा र

सम्बन्धित रूपमा विभाजित हुन चाहरहको छन् । दुव पक्षल नक्यापो का नाम, झेंडा र चुनाव चिन्ह आ आफ्नो भएको दाबी गरिरहेको छन् । त्यो नै रहस्यको विषय बनेको छ । केपी ओली नेटून्को सरकारले आफ्नो तिनवर्षे कार्यकालमा केही रास्ता काम समेत गरेको छ । तर ओली सरकारका काम कारबाहीलाई पार्टी विभाजन हुन अघि नै पुष्टकमल दाहाल, माधव नेपाल पक्षले अपनल लिन चाहनेन् । माधव नेपालले त सार्वजनिक रूपमै सरकारले गरेका काम कारबाहीको पार्टीले जिम्मेवारी लिन नसक्ने अभिव्यक्ति दिई आएका थिए त्यसैले भन्न सकिन्छ दाहाल-नेपाल पक्ष निकै पहिला देखि नै पार्टी विभाजन गराउने रणनीतिमा लागेको थियो भनेर । प्रतिनिधिसभाको विघटन हुनु भन्ना अघि पुष्ट ४ गते प्रधानमन्त्री निवासमा राति १२:३० बजेसम्म प्रधानमन्त्री ओली सहित दाहाल-नेपाल पक्षको बैठक चलेको र सो बैठकमा दाहाल नेपालले प्रधानमन्त्री ओलीलाई अहिले नै प्रधानमन्त्री पदबाट राजिनामा दिवृहोस भन्ने आग्रह गरेकोमा प्रधानमन्त्री ओलीले आफू राजिनामा दिन तयार रहेको तर प्रधानमन्त्री बन्ने व्यक्ति तयार नरहेकोले गर्दा उत्त व्यक्ति तयार भएपछि आफूले राजिनामा दिने उद्घोष सार्वजनिक रूपमै दिने तर दाहालले कार्तिक २८ गते आफूमाथि लगाएको संगीत आरोप पत्र किर्ता लिनुपर्ने शर्त अघि सारेपछि दाहालले अभियोगपत्र किर्ता नलिने घोषणा गरेपछि उनीही बालुवाटारबाट हिँडेका थिए । त्यसैले प्रष्ट हुन्छ दाहाल-नेपाल पक्षले पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री ओलीलाई पेलैरै आफ्नो स्वार्थ परा गर्न खोजेका थिए त्यसैको परिणाम थियो प्रतिनिधिसभा विघटन ।

जापूना स्थान पूरा नाम जिसका पृथ्वीस्थान का पारंपरागत नियम प्रतिवर्तनाका विषयटा। तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रको एकीकरण तै अप्राकृतिक र स्वार्थले भरियोको थियो। कमजोर अवस्थामा पुगोका पुष्टकमल कमल दाहालको सत्ता लिप्साको मोह भइ नभएको र दोस्रो संविधानसभाको निर्वाचनमा आएको जस्तै परिणाम प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनमा आउन सबै सम्भावना रहेकाले गर्दा मात्र दाहाल नेकपा एमालेसँग पार्टी एकीकरण गर्न त्यार रहेका र उनलाई माधव नेपालले सहयोग गरिरहेका थिए। त्यही कारण नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रको एकीकरण सम्भव भएको थियो। माधव नेपाल जसरी भएपनि केपी ओलीसँग बदला लिन चाहन्थे। ओली नेपालीचमा कहियै राम्रो सम्बन्ध बन्न नसकेको र ओलीसँग निर्वाचन लड्डा पराजित भएपछि उनी अफ्र कुट्ट बन्दै गएका थिए। ठीक त्यसैबेला पार्टी एकीकरणको प्रयास भएपछि नेपालले ओलीलाई तह लगाउने सारीका रूपमा दाहाल आए त्यही कारण दाहाल नेपालको मोर्चाबन्दी बन्यो त्यही मोर्चाबन्दीले ओलीलाई पार्टी अध्यक्ष र प्रधानमन्त्री दुवै पदबाट हटाउने रणनीति लिएको र ओलीले राजिनामा दिएपछि दाहाल प्रधानमन्त्री र नेपाललाई पार्टीको अध्यक्ष बनाउने रणनीति दाहाल नेपालले लिएका हुनाले त्यसैको परिणाम स्वरूप नेकपा विभाजनको डिलमा पुगेको र अहिले अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएको छ। नेकपा अनौपचारिक रूपमा विभाजित भएपछि दुवै पक्षले आफूलाई आधिकारिक रूपमा नेकपा भएको उद्घोष गरिरहेका भएपनि अहिलैको अवस्थामा उनीहरूलाई आधिकारिक मान्न निर्वाचन आयोगले अस्वीकार र गरेपछि आगामी बैशाख १७ र २७ गते गर्न भनिएको निर्वाचन तै अन्यौलमा पढँ गएको छ। तोकिएको समयमा निर्वाचन नभएको खण्डमा को हुने भन्ने प्रश्न समेत उद्धृ थालेको हुनाले अब सर्वोच्च अदालतको सम्बन्धानिक इजलासले तै निर्वाचनको बाटो खोलिदिनु उपयुक्त हुनेछ भने निर्वाचन आयोगले समेत दुवै पक्षले नेकपालाई आ आफूले दाबी गरिरहेको खण्डमा र उनीहरू दल विभाजनसम्बन्धी ऐनको दफा ४३ र ४४ मा प्रवेश गर्न नचाहेको अवस्थामा नेकपा र नेकपाको भण्डा र चुनाव चिन्हलाई होल्डमा राखेर दुवै पक्षलाई अलग अलग नाम, भण्डा र चुनाव चिन्ह दिएर निर्वाचनमा जाने वातावरण मिलाउने कार्यमा लाग्न मलकको हितमा होनेछ।

प्रतिनिधिसभाको तत्कालिन प्रमुख विपक्षी दल र जनता समाजवादी पार्टी लगायत अन्य राजनीतिक दलहरू निर्वाचनका पक्षमा होमिएका छन्। कांग्रेसमा निर्वाचनको पक्षका केही विवाद भएपछि उसले निर्वाचनको विरोध नगरेको र निर्वाचन हुने भए निर्वाचनमा जान तयार रहेको बताईसकेको छ भने जसपाले समेत त्यस्तै अभिव्यक्ति दिवै आएकोले अब कसैले निर्वाचनलाई रोक्नु उपयुक्त हुँदैन। सर्वोच्च अदालतले मरिसकेको प्रतिनिधिसभा पुरन्स्थापना गरिएको खण्डमा त्यसले अर्को विकृति ल्याउने र त्यस्तो प्रतिनिधिसभाले समस्याको समाधान गर्न सक्ते सम्भावना नै देखिँदैन। २०५१ सालमा सांसदस्तरै देखाएको प्रवृत्ति र सांसदस्तरूको खरिद विक्रिलाई रोक्न पनि प्रतिनिधिसभाको पुरन्स्थापना गरिनु उपयुक्त हुँदैन। त्यसैले अबको बाटो भनेको ताजा जनावेश सहितको नयाँ सरकार निर्माण गर्नेहो। निर्वाचनका बेला यदि कपी ओलीले अपराध गरेका रहेछन् भने उनलाई जनताले तै उचित दण्ड दिएर निर्वाचनबाटै उनलाई पाखा लगाइदिन सक्छन्। राजनीतिक दलहरूको हैसियत जनताले कायम गरिदिनै हुँदै अब सार्वभौमसत्ता सम्पन्न जनताकहाँ जान डराउनु भनेको जनताको विश्वास तहुनु हो। जनताको पक्षमा राष्ट्रीय काम गरेका भए त्यस्ता व्यक्तिलाई जनताले फेरी फुलमालाले स्वागत गर्न सक्छन् जनताको विपक्षमा रहेका व्यक्तिलाई मतभाटै पराजित गरेर दण्ड सजाए दिन सक्छन्, यो तै लोकतान्त्रिक पद्धति भएको हुनाले अब कसैले पनि निर्वाचनको विरोध नगरी जनताको ताजा जनावेश लिने निर्णयलाई स्वीकार गरी निर्वाचनमा होमिनु तै लोकतान्त्रिक पद्धतिको जित हो भन्ने हामीले ठानेका छाँ।

ओलीलाई मतबाटै दण्ड सजाए दिन के आपत्ति

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

भएको छ । त्यही कारण दाहाल-नेपाल पक्ष पार्टीको आन्तरिक बैठकमा निर्वाचन आयोगमा आवश्यक हस्तक्षेप गरेको आरोप लगाउँदै आएक छन् । आयोगले आफ्नो पार्टीको बैठकको निर्ण

अस्वीकार गरेर गैर लोकतान्त्रिक प्रवलन स्थापित गर्ने प्रयास गरेको आरोप लगाउँदै आएका छन् । दाहाल-नेपाल पक्षले पार्टीको विधान र सो विधान बमेजिम केन्द्रीय कमिटिले गरेको निर्णय विपरित तथा नेपालको संविधानको धारा २६९(३) र धारा १७(१) को (ग) प्रतिकूल भएको आरोप समेत निर्वाचन आयोगमाथि लगाएका छन् । दाहाल-नेपाल पक्षले पहिला नै दल विभाजनसम्बन्धी ऐनले व्यवस्था गरेनुसार आयोगमा त्वरी अनुरूपका कागजहरू प्रस्तुत नगरेका र अहिले मात्र दल विभाजन प्रक्रियामा प्रवेश गर्नु भनेको तोकिएको समयमा निर्वाचन रोक्ने रणनीति नै हो । पार्टी विभाजित भएको आरोप एकातिर लाग्न सक्ने र अर्कोतिर प्रतिनिधिसभा विघटनको सम्बन्धमा प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेस र जनता समाजवादी पार्टीले समेत सयुक्त सडक आन्दोलनलाई समर्थन नजानाएको अवस्थामा सडक आन्दोलन असफल भएको खण्डमा दाहाल-नेपाल पक्षलाई निकै संकट पर्ने आंकलन गरेर नै उनीहरू प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना होस् भन्ने चाहिरेका छन् । पछिल्लो समयमा नेपाली कांग्रेस राप्रापा सहित जनता समाजवादी पार्टी लगायतका अन्य धेरै दलहरू चुनावी मोहाल बनाउन व्यस्त रहेका छन् । आफूलाई स्वघोषित नागरिक समाजका अगुवा भन्नेहरू बाहेक सबै चुनावमा जान चाहिरहेका छन् । तर दाहाल-नेपाल पक्ष भने प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना नभएको खण्डमा संविधानकै औचित्य सकिने भन्नै सडक आन्दोलनबाट अदालतलाई आपूर्लाई हुँदै नभएको अधिकार प्रयोग गर्न सक्ने सम्भावना न्यून रहेकाले गर्दा मध्य मार्गको बाटो अपनाउन सक्ने सम्भावना समेत देखिएको छ । अर्कोतार्फ प्रतिनिधिसभा विघटन सम्बन्धी मुद्दाको सुनुवाई सर्वोच्च अदालतको सम्बैधानिक इजलासमा सुनुवाईकै क्रममा रहेको र अझै केही समय लाग्न सक्ने भएकाले बैशाख १७ र २७ मा गर्न भनिएको निर्वाचनको मिति जेष्ठसम्म सर्व सक्ने बलियो सम्भावना रहेको छ । अदालतले समेत निर्वाचनको बाटो खोलिदिएर ताजा जनादेश लिने कार्यकारी प्रमुखको निर्णयलाई सदर गरी सार्वभौमसत्ता सम्पन्न नेपाली जनतालाई तै निर्णय गर्नु दिने प्रबल सम्भावना देखिन्छ । प्रतिनिधिसभा विघटन हुँदा पुस ५ गते सम्ममा प्रधानमन्त्रीका विरुद्ध अविश्वासको प्रस्ताव संसदमा दर्ता नभएको प्रधानमन्त्री एवं संसदीय दलका नेताबाट ओलीलाई नहटाइएको, सत्ताधारी दल बैधानिक रूपमा विभाजित नभएको र प्रधानमन्त्रीको पक्षमा नेकपाका दाहाल-नेपाल, खनाल गरी जम्मा १ सय ७४ सांसदको कानुनी रूपमा समर्थन रहेकोले गर्दा बैकल्पिक सरकार समेत निर्माण हुन सक्ने कुनै सम्भावना नै नरहेकाले गर्दा अदालतले बैकल्पिक सरकार बन्न सक्ने अवस्था थियो कि थिएन भनेर विचार गर्नुपर्ने आवश्यकता नै देखिँदैन । सत्ताधारी दल बैधानिक रूपमा विभाजित नभईसकेको अवस्थामा बैकल्पिक सरकार बन्न सक्ने अवस्था थियो भनेर कल्पना गर्नु भनेको आकाश खस्न सक्छ भन्न सरह मात्र हो ।

राक्षण नव राउक जापानिवाट जपानिलाई धम्कीको भाषा प्रयोग गरिरहेको छ । मरिसकेको प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना भएमा त्यसले अर्को विकृति त्याउने प्राय निश्चित रहेको हुनाले मरिसकेको प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना गर्नुभन्दा जनताको ताजा जनादेश लिनु नै मुलुकको हितमा हुनेछ । २०५१ सालमा जस्तो सांसदहरूको खरिद विक्रि सांसदहरूलाई विदेश भगाउने कार्यालाई हतोत्साहित गर्नका लागि पनि प्रतिनिधिसभाको पर्नस्थापना गरिन छैन ।

प्रतिनिधिसभाको विघटन हुनुभन्दा अगाडि सम्म एकै ज्यान भएका दाहाल-नेपाल सम्झूले पहिलो नम्बरका अध्यक्ष ओलीलाई कारबाही गर्नुका आठ वटा कारण निर्वाचन आयोगलाई बुझाएका छन् । निर्वाचन आयोगले ओलीलाई कारबाही गर्नुका कारणहरू मागेको छैन । आयोगलाई त्यस्ता कारण मान्ने कानुनी अधिकार समेत देखिँदैन । तत्कालिन अवस्थामा भएको नेपाल कम्प्युनिट पार्टी एमाले र माओवादी केन्द्रको एकीकरण नै अप्राकृतिक र स्वार्थले भरिएको थियो । अप्राकृतिक र स्वार्थले भरिएको एकीकरणले राष्ट्रो फल दिन सक्ने सम्भावना नै थिएन । अहिले पार्टी विभाजन हुनुको मूल कारण त्यही हो । संविधान निर्माणकै बेला पनि तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबीच राष्ट्रो सम्बन्ध थिएन । माओवादीका तत्कालिन अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले गिरिजाप्रसाद कोइराला हुँडै बाबुराम भट्टराई, केपी ओली, माधव नेपाल र भफलनाथ खनाललाई समेत धोका दिएका थिए । स्व. गिरिजाप्रसाद कोइरालालाई राष्ट्रपति बनाउने भन्दै गिरिजाकै सहयोग र समर्थनमा मुलुकबाट राजतन्त्रको अन्त्य गरिएको र कसैले मार्दै नमागेको धर्म निरपेक्षता जनतालाई जबरजस्ती रूपमा लादिएको थियो । दोझो संविधानसभाका बेला संविधान निर्माणकै क्रममा सभासदहरूलाई जनताको राय सुझाव संकलन गर्न गाउँ गाउँ पठाइएकोमा भण्डे ९२ प्रतिशत जनताले मुलुक हिन्दु राष्ट्र नै रहनुपर्दछ भन्ने सुझाव दिएका थिए तर त्यसको वेवास्ता गर्दै मुलुकलाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र धोषणा गरियो । अहिले पनि बहसंख्यक जनताले मुलुक हिन्दुराष्ट्र विमाजत नम्भेसम्म अका सरकार बन्न संकेन भनेर त्यसैले गर्दा अदालतले ताजा जनादेश लिने निर्णय दिनु नै लोकतान्त्रिक पद्धति हो । लोकतान्त्रिमा लोक भनेका जनता नै हुन् । तिनै जनताले नै राजनीतिक दलहरूलाई हैसियत कायम गरि दिनु हुनाले अहिलेको समस्याको समाधानको एकमात्र विकल्प त्रुनाव नै हो । यदि अदालतले मरिसकेको प्रतिनिधिसभाको पुर्नस्थापना गरिएको खण्डमा त्यसले विकृति त्याउने र जनताले अनाहकमा दुःख कष्ट पाउन सक्ने सम्भावना देखिन्छ । संविधानले नै यो संविधान अगावै संसद विघटन भएमा बाहेक संसदको कार्यकाल पाँच वर्षको हुनेछ भने व्यवस्थ संविधानको दफा ८५(१) ले गरेको हुनाले संसद विघटन हुन सक्छ भनिएको हो त्यसैले गर्दा संसद विघटन भएको हो । विश्वका जुनसुकै सरकारले पनि आफूलाई काम गर्न संसदले अवरोध गरेमा संसद विघटन गर्न गरिएको प्रमाण त हालै बेलायतमा प्रमाणित भएको छ । बेलायतका प्रधानमन्त्रीले बेलायत युरोपियन युनियनबाट अलग हुँदा बेलायतलाई फाइदा हुने हुँदा छुट्टिने प्रस्ताव संसदमा लोका थिए, त्यो प्रस्तावलाई संसदले अनुमति नदिएपछि उनले संसद नै विघटन गरेर त्यही मुद्दा लिएर उनी जनतासामू गए जनताले उनको मुद्दालाई विश्वास गरेर बहुमत दिए त्यही मतका आधारमा बेलायत युरोपियन युनियनबाट अलग भएको छ त्यसैले गर्दा मरिसकेको प्रतिनिधिसभा पुर्नस्थापना गरिनु हुँदैन । प्रधानमन्त्री ओलीले विघटन गरेको अस्वीकार्य भए जनताले मतबाटै ओलीलाई दण्ड सजाए दिन सक्छन् । अदालतले दिने दण्ड सजाए राजनीतिक दल र दलका नेताहरूलाई ठलो हो ।

राजतन्त्रलाई सिध्याउने तानाबाना कर्सोको लहरे

राजा ज्ञानेन्द्रले कहिले भूल गर्छन् भनेर पर्खेर बसेको भारतले राजाका सहयोगीका रूपमा रहेका लाउके र कूटनीतिक ज्ञाता हुँ भन्ने पराष्ट्रमन्त्रीजस्ता उपरलाउकेहरु मार्फत उक्साएर सन् २००५ मा बंगलादेशमा आयोजित १३औं सार्क सम्मेलनमा राजा ज्ञानेन्द्रको मुख्यावाट चीनलाई पर्यवेक्षक राख्ने प्रस्ताव गर्न उक्सायो ।

त्यसपछि चीनतिर लहसिएको प्रचार तिनैले गरे, भारत रिसले आगो भयो ।

राजाले देश र धर्मसेवत त्यागेर दिल्ली र श्रीलंका गरिरहेका डाकुल्सी गिरीलाई बोलाए र चीनसँग राम्रो सम्बन्ध भएको मानिएका महेन्द्रकालीन विश्वासपात्र कीर्तिनिधि विष्टलाई दायाँ बायाँ सत्ताको उपाध्यक्ष बाहार प्रत्यक्ष शासन चलाए । ज्ञानेन्द्र जो राजा थिए, उनले आफे प्रधानमन्त्रीसमेत हुनु गर्न नुहने भूल गर्न पुगे ।

हुन त राजा ज्ञानेन्द्रले जनतासँग तीन वर्षमा चुनाव गराएर नागरिक सरकार गठन गर्ने प्रतिबद्धता पनि जनाएकै हुन् । जुन राजाको विरुद्ध राजनीतिक दलहरु र भारत लागेको थियो र सत्ता नपाएकोमा कतिपय महापञ्चहरूले समेत शाही शासनलाई सधाइन्, राजा कसरी सफल हुनसक्ये ? भारतले माओवादीलाई समेत शाही शासनविरुद्ध उक्सायो । समयको नाडी छान नसक्नु, उचित पात्रहरु छान नसक्नु र दोहोरो चरित्रका सललाहकारहरूको आँखा चिम्लेर विश्वास गर्नु, शाही शासनकालको गल्ती थियो ।

भारत फलाम तातोस् भन्ने जुन ताकमा थियो, अवसर पायो । भारतले जनयुद्ध नामका छद्म हिसायुद्ध चलाइरहेको हम्मरले प्रहर गर्न निधे गन्यो । दिल्लीमा १२ बुँदे सम्भौता गराएर माओवादीलाई जनआन्दोलनमा उतान्यो । कर्ण सिंहजस्ता बेदान्ताचार्यलाई सुलहका लागि पठायो र राजालाई दलीय शर्तमा निहुरीमुन्टी न हुन बाध्य पान्यो ।

कुकुरले हाँसेको र कुखुराले आकाशतिर फर्केर पानी निले जसरी ०४६ सालको परिवर्तनले नेटो काटेको थियो । २०४६ सालमा बहुदल पुनर्स्थापना भएपछिका १२ वर्षमा कृष्णप्रसाद भट्टराई, गिरिजाप्रसाद कोइराला, मनमोहन अधिकारी, शेरबहादुर देउवा, लोकेन्द्रबहादुर चन्द, सूर्यबहादुर थापा गिरिजाप्रसाद कोइराला, कृष्णप्रसाद भट्टराई, गिरिजाप्रसाद कोइराला, शेरबहादुर देउवा गरी १० वटा सरकार बने । २०५८ साल जेठ ११ गते दरवार हत्याकाण्ड हुँदा गिरिजाप्रसाद कोइराला प्रधानमन्त्री थिए । त्यसपछि सत्ता परिवर्तन भइरह्यो । अन्तमा देउवाले राजाको हातमा सत्ता सुधिएपछि ७ वर्ष शाही शासनकाल सुरु भएको थियो । शाही शासनकालमा लोकेन्द्रबहादुर चन्द, सूर्यबहादुर थापा, शेरबहादुर देउवामार्फत राजाले शासन गरेका थिए । राजाले जनआन्दोलनका सामु भुकेपछि संसद पुनर्स्थापना हुनपुयो र पुनः गिरिजाप्रसाद कोइराला प्रधानमन्त्री बने ।

२०६३ सालको अन्तरिम सविधान मार्फत ससदमा माओवादीलाई १३ सांसदको कोटा दिएपछि माओवादी मूलधारमा आयो । बन्दुक बिसाएर संसदमा गयो ।

२०६४ सालमा सविधानसभाको निर्वाचन भयो, माओवादीले बहुमत विजय प्राप्त गन्यो । यो विजय जनताले खुशीले दिएका थिए कि तर्सिएर ? यसबाटे मथन कहिले पनि भएन । अनि आयो २०६५ साल । प्रवण्ड यति चलाख थिए कि उनले गिरिजाप्रसाद कोइरालालाई गणतन्त्र नेपालको पहिलो राष्ट्रपति हुनोस् भनेर मनाए । त्यही लहैलहैमा लागेर गिरिजाप्रसाद कोइरालाले आफू घरमै बसेर आफ्ना प्रतिनिधिका रूपमा सांसद नै नरहेका कृष्णप्रसाद सिटोलामार्फत ससदमा गणतन्त्र कार्यान्वयनको प्रस्ताव बोकाएर पठाए । चुनाव हारेका व्यक्ति अवैधानिक रूपमा संसदमा ठिरेर गणतन्त्र कार्यान्वयनको प्रस्ताव गर्न दिइयो । कुलबहादुर गुरुड वृद्धमध्येवाट सभामुख थिए । प्रस्ताव टेबुल भएपछि टेबुल ठोकेर ध्वनि मतले पास भएको घोषणा गरियो, गणतन्त्र कार्यान्वयन भयो ।

यिनै कुलबहादुर गुरुड भन्छन्- मलाई बाध्य परियो, म विवश थिएँ ।

गिरिजाप्रसाद कोइरालाका सन्दर्भमा कुवेर शर्माले आफ्नो विद्रोह भन्ने पुस्तकमा लेखेका छन्- एकदिन मैले सूर्यप्रसाद उपाध्यायलाई सोाँ, गिरिजाबाबु कर्सो मान्छे ? सूर्यप्रसाद उपाध्यायले भन्नुभयो- मैले गिरिजाप्रसादलाई बाल्यकालदेखि चिनेको छु । उनी आफै वयस्क भएका छैनन् । त्यसैले सबैले उनलाई गिरिजाबाबु भन्छन् । गिरिजाप्रसादको मृत्युपछि माओवादीले कोइरालालाई अभिभावक भन्यो, एमालेले क्रान्तिनायक । ती क्रान्तिनायक काग्रेसकै सम्फनाबाट समेत हराइसकेका छन् ।

१७ हजारको चिहानसँगै राजतन्त्रको विहान

घेराबन्दी पनि कर्सो, महाभारतमा अभिमन्युलाई दुर्योधनले घेरा हालेजस्तो । अर्जुनपुत्र अभिमन्यु श्रीकृष्णकी बहिनी सुभद्राका छोरा थिए । जब अभिमन्यु आमाको पेटमै थिए, तब चक्रव्यूहमा छिने र निस्कने ज्ञान दिँदैथिए, चक्रव्यूहबाट निस्कने उपाय बताउन बाँकी छैदै आमा सुभद्रा निदाइन् । यही कारण थियो, महाभारत कुरुक्षेत्रमा पाण्डव सेनालाई गुरु द्रोणको कौरव सेनाको चक्रव्यूह आक्रमणले पर-पर लेखेटिरहेको बेला पारेर अभिमन्युले चक्रव्यूह तोडेर कौरव सेनालाई नष्ट गर्न युद्ध लडिएहाँ चक्रव्यूह भेदन गरेर निस्कन सकेनन् ।

चक्रव्यूह आफैमा छलयुद्ध थियो । चक्रव्यूमा पसेका अभिमन्युले सात घेराको चक्रव्यूह लथालिङ्ग पारिसकेका थिए, त्यसपछि अतालिएका कौरव सेना र महारथीहरूले अभिमन्युलाई यसरी घेरे कि उनको रथ तोडियो, उनको आक्रमणलाई निस्तेज पारियो र युद्धका सबै नियम तोडेर यजद्यथ लगायतका कौरव सेनाले अभिमन्युको छाती र पीठ दुबैतिरबाट आक्रमण गर्न थाले । त्यसपछि कौरव सेनाले निश्चर बनिसकेका अभिमन्युको निर्दयताका साथ बध गरेका थिए । महाभारत युद्धमा अभिमन्युको बध महाअन्याय मानिन्छ ।

भारतले नेपालमा छलयुद्ध लडिरहेका

माओवादी जनयुद्धकारीलाई १२ बुँदे दिल्ली सहमति गराएर जनआन्दोलनमा गिसाइदियो । अनि जनआन्दोलनको बलिबेदीको भय देखाएर राजालाई त्रसित पान्यो । भारत सरकारले पठाएका दूतले पनि तर्साउन थालेका थिए । महाभारतमा अभिमन्युलाई घेरेजसरी घेरे ठीक त्यही रणनीति तर फरक तरिकाले राजतन्त्रलाई किनारा लगाइदिए । १८ दिनको महाभारत युद्ध थियो, १९ दिने जनआन्दोलन चल्यो र २०६३ साल वैशाख ११ गते दिल्लीका

निरपेक्षता उल्लेख गरियो ।

सविधान निर्माणका बेलामा जनतासँग सुभाव मागिएको थियो । १० प्रतिशत जनताले नेपाल हिन्दुराष्ट्र हुनुपर्छ भनेर सुभाव दिएका थिए, तर दृश्य रूपमा एकहूल इसाईहरूले धर्मनिरपेक्ष हुनुपर्छ भनेर देखावटी दबाब दिए, भेटिकन र अष्ट्रेलियाबाट समेत धर्मनिरपेक्षताका लागि अदृश्य दबाब आयो । भारतका नेपाल विज्ञ मानिएका एसडी मुनीले समेत १९६२ सम्म नेपाल हिन्दुराष्ट्र थिएन, किन चाहियो भनेर

लागि राजाले वीर बन्नुपर्थ्यो, कायर बन्नु हुन्थेन भन्ने धेरैको मत छ । कायर बन्दा राजतन्त्रमात्र मासियो, वीर बनेको भए रक्तपात हुनसक्यो । संसद पुनर्स्थापनापछि अधिकारिहीन हुनपुगेका राजालाई राजदूतहरूको प्रमाणपत्र समेत ग्रहण गर्नबाट वनित गरियो । अन्ततः २०६५ साल जेठ १५ गते द्रोगावार्यको रूपमा भारतले तैयार गरेको राजनीतिक चक्रव्यूहमा २ सय ५० वर्षको इतिहासको निरन्तरतालाई पूर्णविराम लगाइयो ।

राजतन्त्र सिध्याउने तानाबानाको लहरे

२००७ सालमा नेपाललाई भारतमा निमिलाएर भारतले हिमालय ज्ञान भूल गन्यो भनेर भारतीय मिलिट्री साइन्सका लेखिकहरूले लेखेका छन् । उनीहरूको मत छ- छिटोभन्दा छिटो नेपाललाई भारतमा मिलाउनुपर्छ । त्यसपछि महेन्द्रको शासनकालले त भारतको सातो नै लिइदिएको थियो । वीरेन्द्र कार्यकालमा त नेपालले भारतलाई बाल्पास गरेर विश्व कूटनीतिमा छलाउ लगाउन थालिसकेको थियो । भारत राजतन्त्र ठेगान नलगाए नेपालमा आफ्नो पकड कमजोर बन्ने निर्कर्षमा पुगेपछि भारतीय नागपाशको जालोमा नेपाललाई पाई लगिएको थियो । ०५२ साल फागुन १ देखिको जनयुद्ध यस्तै एक कडी हो । १७ हजारभन्दा बढी मारिए, तिनका परिवार छिन्मिन पारिए, कति अन्ध अपाडग भए । त्यो जनयुद्धकारी शक्तिलाई दिल्लीले १२ बुँदे सहमतिमा सात दलका तर्फाबाट गिरिजाप्रसाद कोइराला, माधवव्युत्पाद भएपछि अधिकारी नेपालमा आफ्नो पकड कमजोर बन्ने लिइदिएको थियो । १९ दिनमै जनआन्दोलन साउने भेलबाढी बन्यो र राजाको सातो लियो । संसद ब्यूताउने शक्तिशाली राजा खोपाको देउता बनाइए र २०६५ साल जेठ १५ गते राजतन्त्र सिध्याइयो ।

(‘आमा’ पुस्तकको एक अंश)

भारत फलाम तातोस् भन्ने जुन ताकमा थियो, अवसर पायो । भारतले जनयुद्ध नामका छद्म हिसायुद्ध चलाइरहेको हम्मरले प्रहार गर्ने निधो निधो गन्यो । दिल्लीमा १२ बुँदे सम्भौता गराएर माओवादीलाई जनआन्दोलनमा उतान्यो । कर्ण सिंहजस्ता बेदान्ताचार्यलाई सुलहका लागि पठायो र राजालाई दलीय शर्तमा निहुरीमुन्टी न हुन बाध्य पान्यो ।

लिंग गरेका थिए ।

अचम्म के पनि छ भने संसदले धार्मिक स्वतन

नेकपा विवादले निम्त्याएको विदेशी हस्तक्षेप

उपेन्द्र भा

अनधिकृत रूपमा संसद विघटन गरेर प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीको नेपाली राजनीति आफूबाहेक अरु कसैले प्रयोग गर्न नसक्ने गरि देखाएको तानाशाही कदमले नेपालको राजनीति त तरित छ छै, उत्तर दक्षिणका छिमेकीहु पनि धेरै चासो र विन्ता व्यक्त गरेका छन्। सबमन्दा अवसर लाग्ने कुरा के हो भने ओलीको निरंकूश कदम विरुद्ध सङ्कमा नाटकीय ढाँगको विरोध प्रदर्शन देखिएपनि यस कदमबाट सबै राजनीतिक दलहरु मनमनै आनन्दित नै भएका छन्। ओलीले नेकपाको दुई तिहाईको क्रूर पञ्जाबाट नेपाली राजनीतिलाई मुक्त गरिएको कारणबाट सबैले अब अवसर पाउने भएर खुश भएका छन्। व्यक्तिगत अवसरका लागि राजनीति गर्ने, देश र जनताका लागि कुनै जिम्मेवारी नबुझ्ने यहाँका दलहरु अहिले ओलीको असंवैधानिक कदमको विरुद्ध प्रट्टसंग आफ्ना विचार पनि राज्ञ सकिएको छैन। घटना वा दुर्घटनामा व्यक्तिगत अवसर मात्र खोज्ने, हेरेक वाक्यमा "हामी लोकतान्त्रिक पार्टी" "हामी सोशलिष्ट पार्टी" भन्ने दलहरु ओलीको कदमबारे सँकेतिक असहमति राखेपनि संसद पुनर्स्थापना विषयमा कर्तृतालाई नबोल विवप जारी गरको छ। नेपाली काँग्रेसको वैचारिक स्पष्टता तथा न्याय पक्षीय दृढता केही नदेखिएकोले एकमात्र जनता समाजवादी पार्टीको सङ्कक्ष तत्त्वात्मने प्रयासको कुनै अर्थ छैन।

प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले गरेको असंवैधानिक "कू" को यात्रा, संकटकालभन्दा पनि अगाडि जाने उनको योजना छ। केपी शर्मा ओली संसद विघटन गरेर धेरै जोखिमपूर्ण अवस्थामा प्रवेश गरेको छ। ओली गन्तव्यमा नुग्नी राजनीतिलाई सामान्यीकरण हुन पनि दिइन। संविधानमा हुँदै नभएको अधिकार प्रयोग गरेर "भालूको कञ्च" समाएको जोखिम प्रधानमन्त्रीले उठाएको छ। राजनीति सामान्यीकरण हुँदा उनले व्योहार्नु पर्ने जोखिमबारे उहाँ अवगत हुनुहुँच। यो कदम पनि हातात नभईकन सुनियोजित तरीकाले अगाडि बढेका कारण उनको बडी ल्याङ्गजेबाट स्पष्ट हुन्छ। यस कदमबाट प्रतिक्रियात्मक रूपमा सङ्कर संघर्ष विकसित हुँदै दूरी चुनौतीको आकार लिएपछि सकटकालको धोषणा ओली राजनीतिको दोश्रो चरणको शुरुवात हुनेछ। आन्दोलनकारीको दमनात्मक रिति पैदा गरेर राजनीतिको पूर्ण अराजक र विकृत अवस्था सूजना भएपछि अन्तर्राष्ट्रिय मध्यस्थाबाट संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको संविधान खारेज गरि राजनीतिक दलहरुको बहुपक्षीय आकांक्षा अनुरूपको नयाँ संविधान त्याउने रणनीति रहेको छ।

नेपाली काँग्रेस, नेकपा र जनता समाजवादी पार्टीले दर्शनको जति कुरा गरेपनि यिनको मूल गन्तव्य राज्यसत्ता हो। राज्यसत्ता पुगेर स्वार्थनीति बाहेक यिनको देश र जनताको कुनै चासो चिन्ता हुँदैन। रैतीबाट नागरिक बनाउने प्रतिबद्धता देखाएपनि यी प्रगतीशील दर्शनिकहरू सताको मोहमा सबै बिर्स। कम्प्युनिट सरकारको कार्यकाल त भनै कलकित अवस्थाको रहेयो। खानपन गराएर भोट संकलन गर्ने पुरानो प्रथालाई प्रगतिशील भनाउँदाहरू नगद करोडौ रकम बाँड्ने नयाँ प्रथाको थालनी गरे। जनता त्यरैपनि यथारितिमा रहन बाध्य भयो। पैसा दिएर भोट लिंदा जनताप्रति दायित्व त्यही सकिएको जनप्रतिनिधिहरूको बुकाई रहेकोले राखार्लिमा भन्न-क्न बढ़दै गएको हो।

राष्ट्रिय राजनीति वृतमा थालिएको राजनीतिक खेलबारे अनभिज्ञ रहेको पार्टी कार्यकर्ताहरु सङ्कमा ज्यान गुमाउन आन्दोलनरत छन्। जनता समाजवादी पार्टीले चरणबद्ध रूपमा विरोधका कार्यक्रम गरि रहेका छन् भने राजनीतिक खेलको कपट चाल बुक्ने नेपाली काँग्रेस बडी सरकारतापूर्वक सँकेतिक विरोध प्रदर्शन गरि रहेका छन्। प्रचण्ड नेपाल समूहको नेकपा पनि सोहीमोजिम अगाडि बढि रहेको छ। यस आन्दोलनमा जोश छैन, जाँगर छैन, अन्य पार्टीको ऐक्यबद्धता छैन। तर पनि संगठित आन्दोलन हुन्छ। कसैलाई संसद स्थापना गराउन र कसैलाई सङ्कटकाल लगाउन आन्दोलन त चाहिन्छ। त्यस कारण पनि आन्दोलनको अपरिहार्यता सबैले महसूस गरेका छन्।

संसद विघटनभन्दा पनि नेकपा विभाजनबाट चीन धेरै चिन्तित देखिएको छ। यी दुबै घटना घटनापूर्व नेकपा भित्रको अन्तर्संघर्ष मिलाउने सिलिसिलामा १४ मंसीरमा चिनियाँ रक्षामन्त्री जनरल वेर्इ फेर्डे आएर नेकपा सम्बाल्ने धेरै प्रयास गन्यो। त्योभन्दा पूर्व नेपालका लागि चिनियाँ

राजदूत होउ यान्ही अहोरात्र खटेर नेकपाका सबै नेताको घरदेलोमा पुगी विस्फोटलाई रोकेप्रयास गर्दै थिइन्। यान्हीको प्रयास पर्याप्त नभएको चीनले अनुभव गरि रक्षामन्त्रीलाई नेपाल पठायो। तर पनि उपरोक्त घटना घट्यो। नेकपाको विभाजन चीनको लागि असहय भएकोले एक महिना नमुदै चीनले अन्तर्राष्ट्रिय समन्वय विभागका उपमन्त्री युजो येभालउलाई १२ पौष्टमा नेपाल पठायो। ओलीको देवत्व प्राप्त गरेको महत्वाकांक्षा माथि आफ्नै सहकर्तीहरूले निरन्तर चोटको पीडालाई चीनले पनि नमुदेका कारण ओलीले चीनसँगको गहिरो न्यानो सम्बन्धलाई तिलाजली दिई प्रतिरप्तीलाई पाठ सिकाउन यो कदम चालेको हो। असंवैधानिक कदम भनिएपनि ओलीले गरेर देखायो। अफै पनि कति कुराहरु गर्दै जाने सम्भावना छ। उनको महत्वाकांक्षा माथिको प्रहरलाई चीनले बुझेन र ऊ नेकपाको एकतालाई मात्र देख्यो। अहिले पनि चीन व्यक्तिलाई होइन, पार्टी बचाउन खोजेकोले चीनबाट जितिसुकै कूटनयिकहरु नेपालमा आएपनि उनको दाल नगले परिस्थिति ओलीले निर्माण गरि दिएको छ। यसि मिहिनेतले बनाएको आफ्नो प्रभाव आपैनि सम्बन्धको सम्बद्धिलाई सम्बद्ध बनाउँछ। पाकिस्तान जस्तै नेपाललाई भारतको विरोधमा उत्तर चीनको कट्टरवादी सोच नेपाल-भारत सम्बन्धको रापतापमा त्यसै पग्ले जाने यथार्थलाई चीनले स्वीकार गर्नु पर्दछ।

भारतसँग सम्बन्ध सुधार्ने प्रधानमन्त्री ओलीको सकारात्मक पहल दिनानुदिन गहिरो हुँदै गई रहेंदा भारतीय विस्तारावाद मुर्दावादको नारा लगाउनेहरु स्वतः मौन हुने यो सम्बन्धको विशेषता हो। यसबाट चीन आतिनु पर्दैन। नेपाल-भारतको शताब्दियौदेखि रहेको प्राकृतिक सम्बन्धलाई आफ्नो स्वार्थमा प्रयोग गर्दै त्यसबाट उत्पन्न विग्रह नेपालले एकै बेहार्नु पर्न दुरालाई थाहा छ।

नेकपा विभाजन र संसद विघटन गरि केपी शर्मा ओली उत्तरको जटिल हिमाली राजनीतिक चरणको चरम विनुद्गा छ। चीन-भारत सीमानाकामा अनेक युद्ध समारी र सैन्य बलको तैनाथीले चीन जुन बेला पनि तुतीय विश्वयुद्धको प्रमुख कारण बन्न सक्ने खतरा छ। त्यसै अमेरिकासँग पनि युद्ध तनाव शिखरमा छ। नेकपाका कारण नेपालमा गहिरिदो संवैधानिक संकटमा भारत र अमेरिका खेल्न देखायो। चीनसँग एकतर्फी सम्बन्ध सुधार्ने नाममा भारतसँगको सम्बन्ध चोखिएको अवस्थामा वित्तो। नेपालको निकास द्वारा रहेको भारतसँग विप्रेको सम्बन्धलाई नै घाटा हुने देखेर प्रधानमन्त्रीले उत्तरको राजनीतिक चरणको आकारको चोखिएको अवस्थामा विजय चोखाइला दुई महिनाको अन्तरालमा नेपाललाई यसै देखायो।

(मध्येश दर्पण फिचर सेवा)

आपनो भनेको आपनै हुन्छ

बैंकिङ्गमा आपनोपनको पूँ औ वर्ष

राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक लिमिटेड सेवाको ५६ औ वर्ष प्रवेशको सु-अवसरमा यस बैंकको ग्राहकर्ता, नियमनकारी निकाय, शेयरधनी, कर्मचारी एवं सुभेद्रुकहरूमा हार्दिक आभार प्रकट गर्दछौं। साथै, आगामी दिनहरूमा थप गुणस्तरीय, आधुनिक विजय चोखाइला दुई महिनाको अन्तरालमा नेपालमा भ्रमण गरि सकर सम्बन्धको तनावलाई दिई विश्वसनीय बैंकिङ्ग सेवा प्रदान गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्दछौं।

पूँ औ वर्ष

राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक लिमिटेड सेवाको ५६ औ वर्ष प्रवेशको सु-अवसरमा यस बैंकको ग्राहकर्ता, नियमनकारी निकाय, शेयरधनी, कर्मचारी एवं सुभेद्रुकहरूमा हार्दिक आभार प्रकट गर्दछौं। साथै, आगामी दिनहरूमा थप गुणस्तरीय, आधुनिक विजय चोखाइला दुई महिनाको अन्तरालमा नेपालमा भ्रमण गरि सकर सम्बन्धको तनावलाई दिई विश्वसनीय बैंकिङ्ग सेवा प्रदान गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्दछौं।

पौष मासान्त २०७७ सर्वान्तर

कुल लिक्षेप उ २४२ अर्ब	कुल कर्ता उ ७५४ अर्ब	जलशालि ३६३४	शास्त्रा २४५	प्रा.टि.इ.म. २०५	ग्राहक ३७ लाख	गोबाइल बैंकिङ्ग ग्राहक ९३ लाख
---------------------------	-------------------------	----------------	-----------------	---------------------	------------------	----------------------------------

RASTRIYA BANIJYA BANK LTD.

नेपालैकाट वर्षको इजाजतपत्रिमा रसता

फोन: (९७७-१) ४२५-२५५५ | ईमेल: rbb.info@rbb.com.np
टोल फ्री: (९७७-१) ५१७००१८ | वेबसाइट: www.rbb.com.np

हटाउने प्रयास गरेका छन्। एमसीसी पास गराउने अमेरिकासँगको बोल कबोलको विरुद्ध विगतमा देखिएका बाधा व्यवधान हटेकोले एमसीसी पास हुने सम्भावना पनि बढेकोले चीनको चिन्ता बढनु स्थानाविक हो। नेपालको मानिलामा भारतको किञ्चित पहलाई हस्तक्षेप भयो भनेर, एकै स्वरमा कराउने राजनीतिक दलहरु कमसे कम चीनको हस्तक्षेपलाई अंगीकार गरी मौनाधारा धारण गर्दै आएको चीनको लागि यही दूलो उपलब्धि हो। जब चीन विरुद्धमा हस्तक्षेप, एकाधिकर, अतिक्रमणारो आवाज उदन थाल्ड अनि मात्र चीनको नेपालसँग सम्बन्धलाई तिलाजली दिई प्रतिरप्तीलाई पाठ सिकाउन यो पठाउने भएको छ।

कतारमा आयोजना हुने बाइल्याट्रल टि-२० सिरिजको तयारीका लागि आजै बाट सुरु भएको नेपाली राष्ट्रिय क्रिकेट टिमको बन्द प्रशिक्षण स्थानित भएको

● सर्लाहीको बरहथवामा प्रभु बैंकको शाखा

प्रभु बैंकले शुक्रबार सर्लाही जिल्लाको बरहथवा नगरपालिकामा आफ्नो २००औं शाखा संचालनमा ल्याएको छ। उक्त शाखाको उद्घाटन बरहथवा नगरपालिकाका प्रमुख देवानन्द महोत्तम गरेका हुन्।

समुद्घाटन कार्यक्रममा विभिन्न संघ संस्थाका प्रतिनिधिहरू, स्थानीय व्यापारी, बुद्धिजीवी लगायत तूलो संघामा सर्वसाधारणको उपस्थिति रहेको थिए। बरहथवा शाखा कार्यालयबाट प्रभु बैंकको गुणस्तरीय एवं प्रविधियुक्त बैंकिड सेवा प्रवाह हुने बैंकको विश्वास छ।

● सिन्धुलीमा ग्लोबल आइएमईको शाखा

सिन्धुलीमा ग्लोबल आइएमई बैंक लिमिटेडले शाखा सञ्चालनमा ल्याएको छ। शाखाको जिल्ला समन्वय समिति सिन्धुलीका संयोजक शंकर बर्मा तिवारी, प्रमुख जिल्ला अधिकारी योगेन्द्रप्रसाद पाण्डे, सिन्धुली उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष अमरेशन्द्र बैदार तथा ग्लोबल आइएमई बैंकका अध्यक्ष चन्द्रप्रसाद ढकालले संयुक्त स्पमा शाखाको उदाटन गरेका हुन्। उदाटन समारोहमा संयोजक तिवारीले ग्लोबल आइएमई बैंकले

Global IME Bank
ग्लोबल आइएमई बैंक लि.
संविता लागि बैंक

साना किसान तथा व्यवसायीहरूका लागि उत्थानका कार्यक्रमहरू ल्याइनुपर्न बताएको छ। बैंकले स्थानीय सरकार, साना व्यवसायी तथा कृषकहरूसँग समन्वय गरेर काम गर्नसमेत तिवारीले सुझाब दिएको जनाइएको छ। प्रमुख जिल्ला अधिकारी पाण्डेले ग्लोबल आइएमई बैंक मुलुककै उत्कृष्ट बैंकका स्पमा स्थापित हुने गरी काम गर्न सुझाब दिएको बैंकले जनाएको छ।

बैंकका अध्यक्ष तथा नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष ढकालले बैंकले नेपाल सरकारको नीति तथा कार्यक्रमहरूलाई पालना गर्दै आफ्नो सेवालाई विस्तार गरेको बताएको जनाइएको छ। अबका दिनमा थप सबल र सक्षम बन्दै मुलुकका सबै जिल्लाबाट सरल बैंकिड सेवा प्रदान गर्ने ढकालले उल्लेख गरेको बैंकले जनाएको छ।

उक्त अवसरमा अध्यक्ष ढकालले भानुभक्त माध्यमिक विद्यालयलाई बैंकको तर्फबाट सात थान कम्प्युटरसमेत हस्तान्तरण गरेको जनाइएको छ। बैंकले देशका ७४ जिल्लामा २ सय ६७ शाखा २ सय ४० एटिएम, ४७ एक्सटेन्सन तथा राजस्व संकलन काउन्टर, २ सय ४५ शाखारहित बैंकिड सेवा र ३ अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिनिधि/सर्वक कार्यालयमार्फत सेवा दिइरहेको जनाएको छ।

● हिमालयन बैंकको मोबाइल बैंकिडबाट राजस्व तिर्न मिल्ने

हिमालयन बैंक लिमिटेडले आफ्नो मोबाइल बैंकिड सेवाबाट नेपाल सरकारको राजस्व भुक्तानी व्यवस्था सञ्चालन गरेको छ। बैंकले आफ्ना ग्राहकले सरकारी कर तथा राजस्व हिमालयन बैंकको मोबाइल बैंकिड एप्सबाट सजिले भुक्तानी गर्न सक्ने सुविधा दिएको हो।

बैंकले एनसिएचएलको नेसनल पेमेन्ट्स इन्टरफेस १९८५पिआई० मार्फत नै थप सेवाका स्पमा यसलाई विस्तार गरेको जनाएको छ। मोबाइल बैंकिडको एनपिआईमार्फत सरकारी भुक्तानी गर्ने व्यवस्था गर्ने हिमालयन पहिलो बैंक भरेको दाबी गरिएको छ। बैंकले पहिलेदेखि नै आफ्नो मोबाइल बैंकिड च्यानलबाट कनेक्ट आइपिएसमार्फत रियल टाइम अनलाइन फन्ड ट्रान्सफर सेवा प्रदान गर्दै आएको जनाएको छ।

अब एनपिआईमार्फत मोबाइल बैंकिडबाट थप गरिएको सरकारी भुक्तानीको सेवाले राजस्व संकलनको प्रक्रियामा ग्राहक एवं सरकारी पक्ष दुवैलाई सहज हुने बैंकले विश्वास व्यक्त गरेको छ। हाल बैंकले ७० शाखा, ४ एक्सटेन्सन काउन्टर, १ सय ४६ एटिएम तथा ४ हजार २ सयम्बन्दा बढी पिओएस टर्मिनलमार्फत सेवा दिइरहेको जनाएको छ।

कपोरेट

● पोखराको चिप्लेदुंगामा कृषि विकास बैंकको शाखा

कृषि विकास बैंक लिमिटेडले पोखराको चिप्लेदुंगामा रहेको आफ्नै भवनमा नयाँ शाखा सञ्चालनमा ल्याएको छ। बैंक सञ्चालक समितिका अध्यक्ष लक्ष्मीप्रसन्न निरीला र प्रमुख कार्यकारी अधिकृत अनिलकुमार उपाध्यायले संयुक्त स्पमा शाखाको उदाटन गरेका हुन्। कार्यक्रममा पोखरामा रहेका सञ्चालक सदस्यहरू, कम्पनी सचिव हिमलाल पौडेल, केन्द्रीय तालिम प्रतिष्ठानका तालिम प्रमुख प्रकाश कणेल, गण्डकी प्रदेश कार्यालय पोखराका निर्देशक रघुनाथ न्यौपाने, मुख्य शाखा प्रबन्धक माधव रिजाल, नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका केन्द्रीय सदस्य बाबुराम गिरीलगायत विभिन्न संघ-संस्थाका प्रतिनिधि उपस्थित रहेको बैंकले जनाएको छ। कार्यक्रममा बैंकको हाताभित्र रहेको एटिएम सेवाको उदाटन बैंकका सञ्चालक समिति सदस्यहरू भक्तप्रसाद आचार्य र हिप्रसाद पराजुलीबाट संयुक्त स्पमा गरेको बैंकले जनाएको छ।

● भारत कल गर्न एनसेलको भ्वाइस प्याक

एनसेल आजियाटा लिमिटेडले विन्टर अफरअन्तर्गत लोकल दरमा नै भारत कल गर्न पाइने भ्वाइस प्याक ल्याएको छ। कम्पनीले एनसेलका प्रिपेड ग्राहकलाई दैनिक र तीनदिने गरी दुईथरी भ्वाइस प्याक ल्याएको हो।

यो अफर एनसेलले आफ्नो नयाँ अभियान 'फास्ट फरवार्ड लाइफ'अन्तर्गत ल्याएको जनाएको छ। दैनिक भ्वाइस प्याक अन्तर्गत २५ रुपैयाँमा भारतका कुनै पनि नम्बरमा ९० मिनेट कल गर्न सकिने जनाइएको छ। दैनिक प्याक सुचारू भएपछि २४ घण्टासम्म मात्र यसको समयसीमा कायम रहने कम्पनीले जनाएको छ। कम्पनीले ल्याएको तीनदिने भ्वाइस प्याक १४ रुपैयाँमा खरिद गर्न सकिने र प्रतिमिनेट २ रुपैयाँ ५४ पैसाका दरले कल गर्न सकिने जनाइएको छ। आफ्ना ग्राहकलाई सुलभ दरमा गुणस्तरीय सेवा प्रदान गर्ने प्रतिबद्धताअनुस्थ यो योजना ल्याइएको कम्पनीले जनाएको छ।

● सिद्धार्थ बैंकको १५ प्रतिशत लाभांश पारित

सिद्धार्थ बैंक लिमिटेडको उन्नाइसीं वार्षिक साधारणसभाले लगानीकर्तालाई १५ प्रतिशत लाभांश वितरण गर्ने प्रस्ताव पारित रहेको छ। साधारणसभाले १२ प्रतिशत बोनस सेयर र ३ प्रतिशत नगद लाभांश पारित गर्ने प्रस्ताव पारित रहेको हो। कोभिड-१९ महामारीको जोखिम कायमै रहेको र नेपालमा कोभिड-१९ को नयाँ प्रजाति-भेरियन्टको संक्रमण पनि देखिएको अवस्थालाई मध्यमनजर गर्दै साधारणसभा अनलाइन ९८८५८०० लाई मार्फत सम्पन्न गरिएको बैंकले जनाएको छ।

साधारणसभाले बैंकको चुक्ता पुँजी ९ अर्ब ७८ करोड ७७ लाख रुपैयाँको १२ प्रतिशतबराबरको १ अर्ब १७ करोड ४५ लाख रुपैयाँबराबरको बोनस सेयर तथा ३ प्रतिशतबराबरको २९ करोड ३६ लाख रुपैयाँको नगद लाभांश प्रदान गर्ने प्रस्ताव पारित रहेको हो। साधारणसभामा भएको निर्वाचनबाट सञ्चालक समितिमा संस्थापक सेयरधनी समूहको तर्फबाट मनोजकुमार केडिया, नरेन्द्रकुमार अग्रवाल र राहुल अग्रवाल निर्विरोध निर्वाचित भएको बैंकले जनाएको छ। सर्वसाधारण सेयरधनी समूहको तर्फबाट दिनेशशंकर पालिखे र अकित केडिया निर्विरोध निर्वाचित भएको जनाइएको छ।

● कामना सेवाको विच्याट-युनियन पे भुक्तानी सेवा सञ्चालनमा

कामना सेवा विकास बैंक र फर्स्ट पे टेक्नोलोजी प्रालिलीच विच्याट पे र क्यु-पेको भुक्तानीसम्बन्धी

सम्झौता सम्पन्न भएको छ। बैंकले नेपालमा आउने विदेशी पर्यटकलाई लक्षित गर्दै विच्याट पे र युनियन पेबाट हुने भुक्तानी स्वीकार गर्न यो सेवा सञ्चालनमा ल्याएको हो। सम्झौताअनुसार नेपाल आउने पर्यटक तथा स्वदेशी ग्राहकले कामना सेवा विकास बैंक लिमिटेडसँग आबद्ध मर्चन्टहरूबाट वस्तु तथा सेवा खरिद गरेबापतको रकम क्युआर कोड स्प्यान गरी-गराई विच्याट पे र युनियन पेका साथै अली पे, खल्ती, प्रभु पे, क्यु पे, आइएमई पे, स्मार्ट क्युआरलगायत अन्य ४६ वटा अन्तर्राष्ट्रिय वालेटमार्फत भुक्तानी गर्न सक्ने बैंकले जनाएको छ।

● गरिमा विकास बैंकको नयाँ कर्जा सुविधा

गरिमा विकास बैंक लिमिटेडले आफ्नो कर्जा प्रवाह रणनीतिलाई थप प्रभावकारी बनाउन नयाँ कर्जा सुविधाहरू सार्वजनिक गरेको छ। बैंकले नयाँ कर्जा सुविधाहरू भएको बिरियानी लोन र गरिमा इजी एसएमई लोन र गरिमा इजी होम लोन ल्याएको हो।

कोभिड-१९ का कारण विश्व अर्थतन्त्र शिथिल भएका वेलामा नेपाल पनि यसबाट टाढा रहन नसकेको भन्दै बैंकले नयाँ योजना ल्याएको

गरिमा विकास बैंक लिमिटेड
Garima Bikas Bank Limited

जनाएको छ। बद्दो बेरोजगार तथा उद्यमीहरूको उद्यमशीलतामा समेत हास आएका वेलामा उद्यमीलाई सरल र सहज तरबाबाट कम व्याजदरमा कर्जा सुविधा दिएर लगानीको वातावरण सिर्जना तथा उद्यमशीलताको विकाससँगै रोजगार सिर्जनामा दूलो टेवा पुगोस भनी नयाँ योजना ल्याएको बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत गोविन्दप्रसाद ढकालले बताए।

दुवै कर्जा सुविधाहरू ८ दशमलव ८८ प्रतिशत व्याजदरमा उपलब्ध भएको र धितो मूल्यानको शतप्रतिशत ग

